15 TEMMUZ

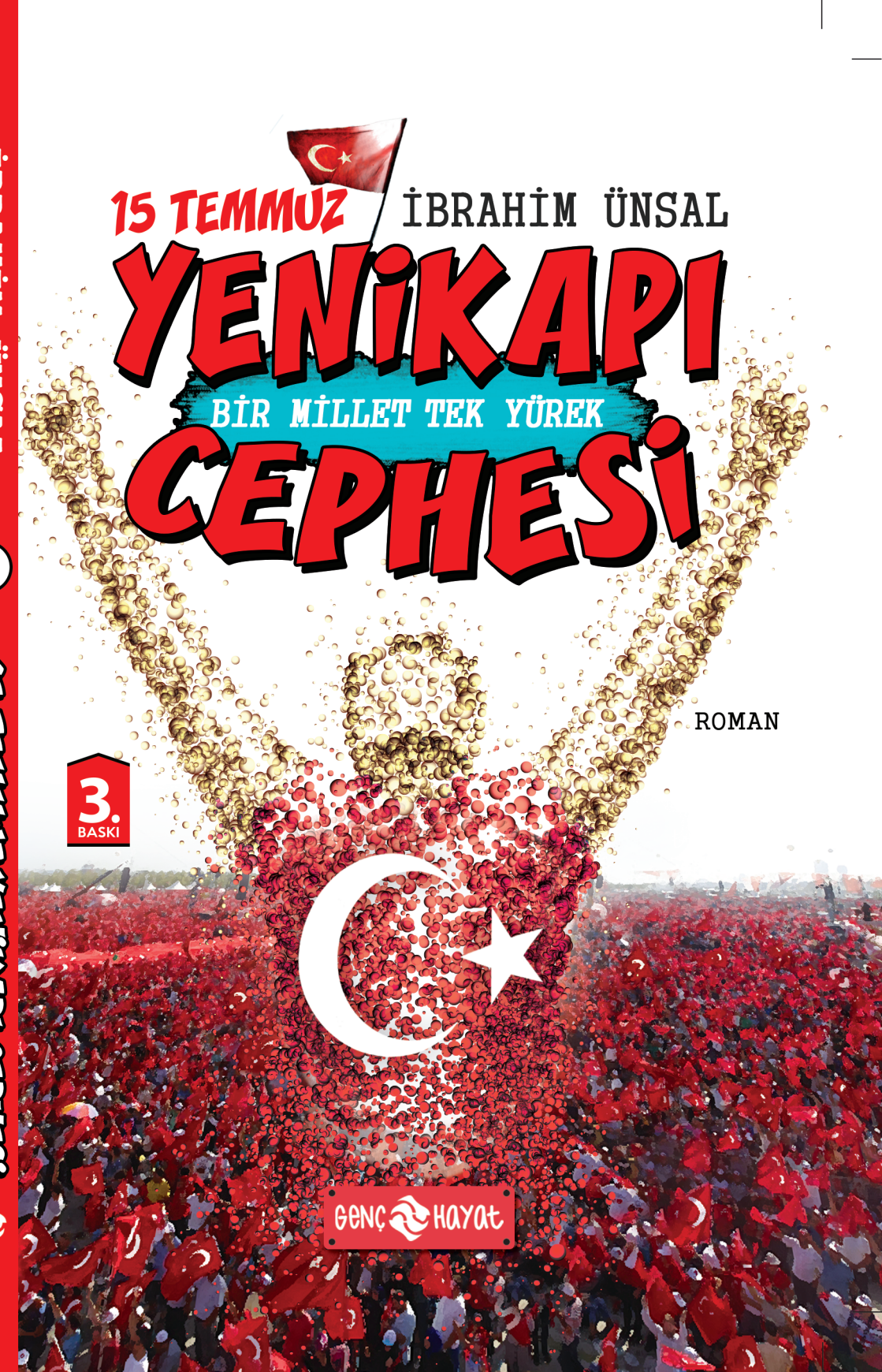
İBRAHİM ÜNSAL

YENİKAPI CEPHESİ

BİR MİLLET TEK YÜREK

ROMAN

3. BASKI

Genç Hayat

15 TEMMUZ

İBRAHİM ÜNSAL

YENİKAPI CEPHESİ

BİR MİLLET TEK YÜREK

15 TEMMUZ ROMANI

GENÇ HAYAT

bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.
© 2013, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.
Tüm yayın hakları Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.
Sertifika No: 75092

Merhaba Genç Arkadaşımız;
Genel müdüründen yayın yönetmenine, yayın danışmanından pazarlama müdürüne, editöründen grafikerine, yazarından çizerine kadar müthiş bir ekibin bıkmadan sıkılmadan, gecesini gündüzüne katarak hazırladığı bu kitabın her sayfasında bizleri de hatırla!
Çünkü sen bizim hep aklımızdasın…

ISBN : 978-605-9562-14-0

Genç Hayat : 116

Cepheden Cepheye : 6

Kitabın Adı : Yenikapı Cephesi / Bir Millet Tek Yürek

Yazar : İbrahim Ünsal

Çizer : Murat Sevinç

Editör : F. Zehra Bayrak

Kapak & İç Tasarım : Hayat Yayınları

Baskı Yeri - Tarihi : İstanbul - 2024

Baskı - Cilt : BPC Matbaacılık Sanayi ve Ticaret A.Ş
Hüsreviye Sok. Erşen İş Hanı No:15 Kat:3-38 Bakırköy / İstanbul
Tel: 0212 549 53 83
Sertifika No: 48745

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96
www.gnchyt.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com
instagram/gnchytt - **facebook**.com/gnchyt

İTHAF

Cephe romanlarımızın sonuncusu olan bu kitabı,
15-16 Temmuz günlerinde darbecilere
direnirken hayatlarını vatan ve millet
uğrunda feda eden şehitlerimizin
aziz ruhlarına ithaf ediyorum.

İbrahim Ünsal

İBRAHİM ÜNSAL

Yazar, 1955 yılında Tokat'ın bugün ilçe olan Pazar nahiyesinde doğdu. İlk ve ortaokulu Pazar'da, lise ve üniversiteyi İstanbul'da okudu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nden mezun olduktan sonra Iğdır'da öğretmenliğe başladı. Daha sonra atandığı İstanbul'daki değişik okullarda Türkçe ve edebiyat öğretmenliği yaptı. 2008 yılında emekliye ayrıldı.

Edebiyata ve tarihe olan ilgisi ilk gençlik yıllarında başlayan İbrahim Ünsal, üniversitede dil ve edebiyatın yanı sıra tarih dersleri de aldı. Şiir, hikâye ve romandan başka tarihî kitaplar da hep ilgi alanında oldu. Şiirle başladığı yazım çalışmalarını, hedef kitlesi çocuklar ve gençler olan hikâye ve roman türlerinde sürdürdü. Evli ve üç çocuk babası olan İbrahim Ünsal'ın romanla birlikte hikâye ve şiir çalışmaları da devam ediyor.

İbrahim Ünsal'ın Yayımlanmış Kitapları

Genç Hayat
Plevne Kahramanı Gazi Osman Paşa
Korkusuz Savaşçı Battal Gazi
Antep Şehidi Şahin Bey
Yürekli Kadın Nene Hatun
Çanakkale Yiğidi Seyit Onbaşı
Fethin Sancaktarı Ulubatlı Hasan
Dağların Kartalı Gökçen Efe
Denizler Hâkimi Turgut Reis
Gazi Kadın Fatma Teğmen
Selçuklu'nun Kılıcı Kılıçaslan
Çöl Sancısı / Yemen Cephesi
Sarıkamış Buz Kesiyor / Doğu Cephesi
Ölümsüz Şehitler / Çanakkale Cephesi
Acı Göç / Rumeli Cephesi
Bir Millet Tek Yürek / Yenikapı Cephesi
Sessiz Feryadım Annem
Her İmlâya Maydanoz
Âşıkların Yolunda

Çilek Kitaplar
Prenses Kim Olacak?
Köyde Bir Hafta
Kiraz Ağacındaki Çocuk
Hangisi Daha Acil?
Sevgili Öğretmenim
Bu Nasıl Tatil?
Şeker Emmi

TAKDİM

Bugüne kadar yazdığım tarihî romanlar, iki proje kapsamında yayınlandı. 'Bizim Kahramanlarımız' adını taşıyan birinci projede, Türk tarihine isimlerini altın harflerle yazdırmış olan on kahramanımızın hayatlarını öyküledim. 'Cepheden Cepheye' serisinde ise yakın tarihimizdeki beş önemli cephenin hikâyesini yazdım. On kitap olarak tasarladığımız yeni bir tarihî roman dizisinin birinci kitabına başlamıştım ki; güzel ülkemiz, 15 Temmuz 2016'daki darbe girişimiyle sarsıldı.

'Cepheden Cepheye' dizisinin son kitabı, 'Son Kale Medine' idi. 15 Temmuz 2016'da yaşadığımız talihsiz olay, bizim bir cephe romanı daha yazmamızı zorunlu kıldı. Aziz milletimizin, düşmanlara karşı verdiği son cephe savaşı, kendi bağrından çıkardığı bazı askerlerin hain saldırısıyla 2016 Temmuz'unda başlamıştı. Gün geçtikçe anlaşılıyor ki, vatanımızın ve milletimizin aydınlık geleceği için, demokrasimiz için girişilen bu savaş henüz bitmedi.

15-16 Temmuz 2016'da büyük bir tehlikeyi, doğasındaki cesaret, yiğitlik, kahramanlık ve vatanseverlikle atlatmasını bilen milletimiz; korkunç bir gerçeğin idrakine varmıştı. Emperyalist dış güçlerin de desteğini alarak vatanımızın ve milletimizin mukaddes varlığına saldıran iç düşmanlarla savaş daha uzun bir süre devam edecekti. Bunun için de millî birlik ve beraberliğe her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardı. Bu zorlu savaşı zaferle sona erdirebilmek için, yaklaşık bir asırdır gittik-

çe uzaklaştığımız Çanakkale ruhuna, Kurtuluş Savaşı ruhuna ihtiyaç vardı. Aziz milletimiz, işte bu ruhu yeniden sahiplendiğini, İstanbul Yenikapı'daki tarihî mitingle, dost düşman herkese gösterdi. Tıpkı Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra İzmir'in Yunanlılar tarafından işgal edilmesi üzerine Sultanahmet'te gösterdiği gibi…

'Cephe' deyince sadece, silahlarla savaşılan muharebe alanları anlaşılmamalı. Savaşlarda her savunma alanı bir cephedir. Yurdu savunmak sadece silahla olmaz. Zafere sadece silahla kavuşulmaz. Öyle olsaydı, biz tarihimize ne Çanakkale Zaferi'ni, ne de Kurtuluş Savaşı'nda kazandığımız o mucize zaferi yazdırabilirdik. Bir savaşta zafere ulaşmak için milletçe tek yürek olmak gerekir. Biz Çanakkale'de de, Kurtuluş Savaşı'nda da bunu başardık.

Savaş zamanlarında, milletçe tek yürek olduğumuzu haykırdığımız ve bunu bütün dünyaya gösterdiğimiz miting alanlarının her biri bir cephedir. 1919'da İzmir'in işgali üzerine yüz binlerin toplandığı Sultanahmet, bir cephe idi. Darbe girişiminden sonra milyonların bir araya gelip de tek yürekten haykırdığı Yenikapı da bir cephedir. Bu nedenle 'Cepheden Cepheye' isimli tarihî roman serimizin devamı niteliğinde olan işbu son kitabımıza bu cephenin adını verdik ve 'Yenikapı Cephesi' dedik.

İnşallah, bundan böyle açılacak olan yeni bir cephenin kitabını yazmak zorunda kalmayız…

İbrahim Ünsal

Aralık, 2016

ÖN BİLGİ

Sevgili Okurlar;

Öncelikli hedef kitlemizi oluşturan ortaokul çağındaki okurlarımız için, romanımızın içeriği gereğince ve anlamayı kolaylaştırmak amacıyla, askerî bilgiler içeren kısa bir açıklamayı zorunlu görüyoruz.

Bir ülkenin silahlı kuvvetleri, temel anlamda üç ayrı unsurdan oluşur: Kara kuvvetleri, hava kuvvetleri, deniz kuvvetleri. Bütün bu kuvvetlerin başkomutanı orgeneral rütbesindeki genelkurmay başkanıdır. Kuvvet komutanlıklarının başında da, askerlikteki en üst rütbeye sahip bulunan orgeneraller bulunur.

Türk Kara Kuvvetleri'nin bünyesinde birden fazla ordu vardır ki, bunların komutanları da yine orgeneral rütbesindedirler.

Ordulardaki en küçük askeri birlik, on askerin oluşturduğu mangadır. Başında onbaşının bulunduğu mangalardan dördü bir araya gelerek takımları, takımlar da bölükleri oluşturur. Kuruluş itibariyle takımların başında teğmenler ve üsteğmenler, bölüklerin başında ise yüzbaşı rütbesindeki subaylar bulunur. Birkaç bölüğün bir araya gelmesiyle, komutanı binbaşı ve yarbay rütbesindeki subaylar olan taburlar teşekkül eder. Taburlardan sonra sırasıyla alaylar, tugaylar, tümenler ve kolordular gelir. Bu birliklerin komutanları da yine sırasıyla; albaylar, tuğgeneraller, tümgeneraller ve korgenerallerdir. Her ordu, birkaç kolordudan meydana gelir.

Osmanlı ordusunda, bugünkü general unvanının yerine 'paşa' unvanı kullanılırdı. Resmî olmamakla birlikte aynı unvan bugün de -özellikle halk arasında- kullanılmaya devam etmektedir.

Türk Ordusu'nda, uluslararası askerî uzmanların da takdirini kazanmış olan sıkı bir disiplin vardır. Türk Silahlı Kuvvetlerinde, önemli askerî faaliyetler, 'emir komuta zinciri' içinde gerçekleştirilir. Bu zincirin en üst halkası Genelkurmay Başkanlığı'dır. Bir emir, yukarıda büyüklüklerine göre sıralaması verilen askerî birliklerde, yukarıdan aşağıya doğru uygulanır. Ülkemizin ve milletimizin tamamını ilgilendiren bir konuda hiçbir askerî birlik, bağlı bulunduğu bir üst birliğin haberi ve/veya emri olmadan, kendi başına hareket edemez. Böyle hareket eden birliklerin hareketleri, yasadışı eylemler olarak kabul edilir ki; bu eylemler asla cezasız kalmaz.

15 Temmuz'da gerçekleştirilen darbe girişimi, emir komuta zincirinin dışında uygulanmaya çalışılmış; Allah'a şükürler olsun ki, başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Kendilerini emir komuta zincirinden koparark kalkışmaya katılanlar, hangi rütbeden olurlarsa olsunlar, girişim sonrasında yakalanarak mahkemelere sevk edilmişlerdir. Aradan dört aydan fazla zaman geçmesine rağmen bu süreç devam etmektedir ki; bu da, 15 Temmuz'daki darbe girişiminin ne kadar büyük boyutta olduğuna bir delil teşkil etmektedir.

Allah, ülkemizi ve milletimizi, iç ve dış mihraklı böylesi hain tuzaklardan korusun. Cenab-ı Hakk, aziz milletimize bir daha böylesi acılar yaşatmasın.

BİRİNCİ BÖLÜM

Sıdk ile terk edelim her emeli, her hevesi*
*Kıralım hail** ise azmimize ten kafesi.*
*İnledikçe eleminden*** vatanın her nefesi,*
'Gelin imdada' diyor; bak, budur Allah sesi.

Memleket bitti, yine bitmedi hâlâ sen, ben…
Bize bu hâl ile bizden büyük olmaz düşman
*Dest-i a'dâdayız,**** Allah için ey ehl-i vatan!*
*Yetişir, terk edelim gayri hevâ vü hevesi.*******

Namık Kemal *******

---

* **Sıdk:** İçtenlik, gönül temizliği.

** **Hail:** Engel.

*** **Elem**: Acı, ıstırap.

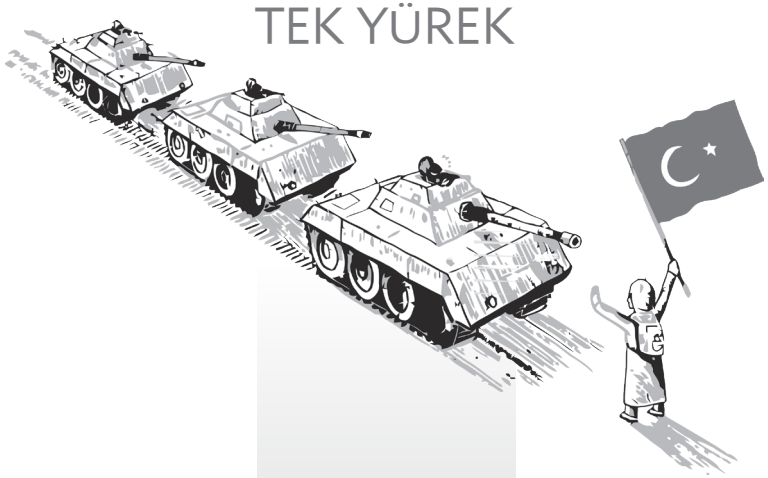
**** **Dest-i a'dâ**: Düşmanların eli (Dest-i a'dâdayız: Düşman elindeyiz.)

***** **Hevâ vü heves**: Arzu ve heves.

****** Vatan Şâiri Namık Kemal, bu şiirinde, döneminin vatanseverlerine sesleniyor. Onlara şu çağrıda bulunuyor: *"Ey vatanseverler! Aramızdaki çekişmeler yüzünden vatanımız düşman eline düştü. Allah için,* artık kişisel arzu ve heveslerimizi terk edelim de vatanımızın imdadına koşalım."

15 TEMMUZ

BİR MİLLET
TEK YÜREK

MAYIS 1919:
BİR MİLLET AYAKLANIYOR

"Ağlayan minareler altında bir kez daha yemin ediniz!
Bayrağımıza, ecdadımızın[*] namusuna ihanet etmeyeceğiz.
Bu uğurda can vermekten çekinmeyeceğiz!"

Mayıs güneşi, doğudaki ufuk çizgisini henüz aşmıştı. Sur içi İstanbul'u[**1] birdenbire olağanüstü şekilde hareketlendi. Bilinmeyen bir noktadan, bir kıvılcım çaktı sanki. Birkaç saat içinde Edirnekapı'dan Şehzadebaşı'na, Şehremini'nden Sirkeci'ye kadar bütün şehir bir anda yangın yerine dönüverdi. Halk sokaklara döküldü. Sokaklardan caddelere taşıp, aynı yönde akmaya başladı. Akımın çekim alanı, Sultanahmet Meydanı'ydı. Osmanlı tarihinde nice düğünlere, törenlere, şenliklere sahne olduğu gibi; nice isyanlara, kanlı olaylara, idamlara da mekân[***] olan Sultanahmet Meydanı …

İstanbullular; önce koşar adım, sonra ağır adım, meydana yaklaşıp da omuz omuza sıkışınca da adım adım Sultanahmet'e yürüyorlardı. Adımlar yavaşladıkça uğultu artıyor, ancak birkaç sesin birleşmesiyle uğultuyu aşan bazı ortak haykırışlar duyulabiliyordu:

"İzmir işgal edilmiş! İzmir işgal edilmiş!.."

"Yunanlılar, İzmir'e girmişler!"

---

* **Ecdat**: Atalar, dedeler. ('Cet' kelimesinin çoğuludur.)

** **Sur içi İstanbul'u**: İstanbul'un ilk kurulduğu saha olan ve Haliç'le surlar arasında kalan bölge.

*** **Mekân**: Yer, bulunulan yer.

"Koşun, toplanın!.. İzmir elden gitmekte!.."

"Vatan elden gitmekte! Vatan elden gitmekte!.."

"İzmir imdat bekliyor! Vatan imdat bekliyor! Koşun, koşun! İmdada koşun!.."

On binlerce vatan evladından ikisi Karagümrük'ten kopup gelmişler. Birisinin sağ, diğerinin sol kolu eksik. İkisi de Çanakkale gazisi… Ölümüne yaralanmışken, Anzakların[*2] üstüne yürür gibi yürüyorlar. Yürürken de 'Canımızı veririz, vatanımızı vermeyiz' kararlılığında; heyecanın zirvesinde, en üst perdeden durum değerlendirmesi yapıyorlar:

"Dün, İzmir'i işgal etmişler. Yarın İstanbul'a, Payitahtımıza[**] girer bu kâfirler,[***] Süleyman. Sonra da bütün memleketi istilâ ederler.[****] Vatan elden gider; Süleyman! Bugün, şimdi bir şeyler yapmazsak vatan elden gider!.."

"Gitmeyecek, Mustafa!.. Büyük harpte[*****] alacaklarını aldılar zaten... İzmir'i de, İstanbul'u da vermeyeceğiz. Vatanımızdan bir karış toprak bile vermeyeceğiz gayri…[******]"

"Vermeyeceğiz, elbette vermeyeceğiz. Birer kolumuzu vermişiz, Çanakkale'yi geçilmez kılmak için. Vatan için diğer kollarımız da feda olsun, Süleyman!"

"Kolumuz, bacağımız da ne ki, Mustafa… Canımız feda olsun vatanımıza, canımız feda olsun!.."

Mustafa birdenbire duruverdi. İster istemez kendisine uyan arkadaşının yüzüne baktı.

---

* **Anzak**: Çanakkale Savaşı'na düşman kuvvetler (İtilaf Devletleri) safında katılan Avustralyalı ve Yeni Zelandalı askerlere verilen ortak isim.

** **Payitaht**: Osmanlı Devleti'nin başkenti olan İstanbul için kullanılan bir özel isim.

*** **Kâfir**: Allah'ın varlığını inkâr eden kimse; (halk tarafından) genellikle Hıristiyanlara verilen isim; (mecazen) acımasız, zalim.

**** **İstilâ etmek**: Bir ülkeyi silâh gücüyle ele geçirmek.

***** **Büyük Harp**: Birinci Dünya Savaşı.

****** **Gayri**: (halk dilinde kullanılan -metindeki- anlamı) Bundan başka, artık.

"Neden durduk ki?" diye sordu Süleyman. Mustafa, cevap vermek yerine bir istekte bulundu arkadaşından:

"Süleyman, geçen gün Namık Kemal'in bir şiirini okumuştun ya… O şiirden bir kıtayı hatırlatsana. Hangi kıta olursa olsun, birini bir daha okur musun bana?"

Süleyman, Sultanahmet'e doğru gittikçe hızlanan insan selini işaret ederek, bu isteğin yersizliğine değindi:

"Şiirin sırası mı şimdi, Mustafa? Bir an evvel meydana varmalıyız. Bak, herkes gelip geçmekte bizi."

Mustafa ısrar etti:

"Sırası, Süleyman; hem de tam sırası… Allah aşkına, hemen şimdi, bir defa daha oku şu şiirin bir kıtasını."

Süleyman, kırmadı arkadaşını. Bir an önce yola devam edebilmeleri için hızlıca okudu, Vatan Şâiri'nin Türk milletine çağrısını:

Memleket bitti, yine bitmedi hâlâ sen, ben…

Bize bu hâl ile bizden büyük olmaz düşman

Dest-i a'dâdayız, Allah için ey ehl-i vatan!

Yetişir, terk edelim gayri hevâ vü hevesi.

Mustafa, dinlediği bu kıtadan bir dize seçti. Bunu, aynı şiirden -aklında kalan- bir başka dize ile birleştirerek tekrar etti:

"Düşman elindeyiz ey ehl-i vatan!

Koşun imdada diyor, bak budur Allah sesi!"

Sonra da, Çanakkale'de sağlam kalan eliyle, arkadaşının Çanakkale'de sağlam kalan kolunu çekiştirerek bağırdı:

"Koş, Süleyman; koş!.. Vatan elden gitmekte, imdada koş!.."

***

Mustafa ile Süleyman, uzaktan gelmelerine karşın, meydanın ortasında kendisine yer bulanlardan oldular. Zira iki can dostu, İzmir'in işgal haberini ilk duyanlardan olmuşlardı. Dolayısıyla, gün doğarken dışarı ilk fırlayanların arasına katılmışlardı. Fazla zaman geçmedi; yarım saat içinde bütün alan tıklım tıklım doldu.

Mustafa ile Süleyman'ın bulundukları yerin elli metre kadar ilerisine bir kürsü kurulmuştu. Şimdi kürsüye bir kadın çıkmıştı. Giysileri, tepeden tırnağa matem rengindeydi. Nice acı çektiği, nasıl bir yasta olduğu yüzündeki ifadeden açıkça anlaşılıyordu.

Kadın hatip,* bir süre sessiz kaldı. Suskunluğu süresince, gözleriyle bir baştan diğerine bütün alanı taradığı, başının hareketinden belli oluyordu.

Kürsüdeki hatip, elini havaya kaldırarak, konuşmasına başlayacağının işaretini verdi. Onun bu işaretiyle, miting alanı bir anda sessizliğe gömüldü. O görülmemiş kalabalığın suskunluğu olağanüstüydü. Koca meydandan çıt çıkmıyordu. O kadar ki; Süleyman, kendisini fısıltıyla konuşmak zorunda hissetti:

"Kürsüdeki Hatip'i tanıyorum, Mustafa… Kalemi pek sevilen bir edip…** Halide Edip…*** Büyük bir vatanperver**** olduğunu biliyorum. Nasıl bir konuşma yapacak, merak ediyorum."

Mustafa, söz konusu isme yabancı olmadığını ifade etti:

"Ben kitaplarını okumadım. Nasıl bir edip olduğunu bilemem. Ama iyi bir hatip olduğunu duymuştum. İnşallah, iyi bir konuşma yapar da hepimizin hislerine tercüman olur."

---

* **Hatip**: Konuşmacı, hitap eden kişi.

** **Edip**: Edebiyatla uğraşan, edebî eser veren kimse, yazar.

*** **Halide Edip:** Ünlü yazarımız Halide Edip ADIVAR.

**** **Vatanperver**: Yurtsever.

Mustafa'nın dileği, fazlasıyla gerçek oldu. Yazar Halide Edip, on binlerce yüreğe derinden işleyen çok etkili ve heyecanlı bir konuşma yaptı. Konuşması sırasında kısa süreli aralar vererek, kendisini dinleyenlerin tek yürekten haykırmalarına fırsat tanıdı. Konuşmasını, tarihe geçecek derecede etkili sözlerle bitirdi:

"Kardeşlerim, evlâtlarım!

Ruhu göklerde olan yedi yüz senelik şanlı tarihimiz, bugün bu minarelerden, Osmanlı tarihinin faciasını seyrediyor. Bu muazzam, bu tarihî meydanda zafer alayları tertip eden ecdadımızın ruhu bizi seyrediyor. Dünyanın öbür ucuna at süren namağlup* Müslüman tarihimizin bedbaht** bir kızıyım. Bugün de dünkü kadar kahraman ve talihsiz Türk milletinin anasıyım. Millet nâmına, ecdadımızın bizi seyreden ruhlarına yemin ediyorum. Bugün kolları kesilmiş olan Türk'ün kalbi, eski cesaret ve kuvvetini kaybetmemiştir. Yemin ediyorum ki, Osmanlı sancağına, tarihine ihanet etmeyeceğim."

Miting alanı, o dakikaya kadar, Hatip'i kusursuz bir sessizlikle dinlemişti. İlk kez o saniyede, suskunluğunu bozdu. Evvela kürsünün önündeki birkaç kişi haykırdı:

"Ben de etmeyeceğim!"

"Ben de yemin ediyorum: Ben de ihanet etmeyeceğim!"

"Ben de yemin ediyorum: Şanlı tarihimize asla ihanet etmeyeceğim!"

Bireysel yeminler, geriye doğru dalgalanarak artış gösterdi. Alanın ortasında, inanılmayacak derecede güçlü bir ses, bütün meydanda çınladı. O ses, Çanakkale Gazisi Mustafa'ya aitti:

---

* **Namağlup**: Mağlup olmamış, hiç yenilgi almamış, yenilgisiz.

** **Bedbaht**: Bahtsız, bahtı kara, kara bahtlı, talihsiz.

15 TEMMUZ

İBRAHİM ÜNSAL

YENİKAPI CEPHESİ

BİR MİLLET TEK YÜREK

Cumhurbaşkanı'nın sözleri biter bitmez Soner balkona koştu. Balkon demirlerine astığı bayrağı kapıp, dış kapıya yöneldi. İlker, ondan da evvel kapıya çıkmış, elleri titreyerek ayakkabılarının bağcıklarını düğümlemekteydi. Soner'in ayakkabılarında bağcık yoktu; dolayısıyla merdivenlerden ilk inen de o oldu. İnerken de arkadaşına sesleniyor ama sesini bütün binadakilere duyurmaya çalışıyordu:

"Bırak oyalanmayı, İlker!.. Yalın ayak koşsak da olur. Koş kardeşim, koş!.. Ülkemiz saldırıya uğradı, koş! Devletimiz baskın yedi, koş! Cumhuriyetimiz tehlikede, koş! Demokrasi elden gitmede, kooşşş!.."

Genç Hayat'ın sevgili okurları!..

Sizleri, İbrahim Ünsal'ın kaleme aldığı tarihî romanlarımızın bu son kitabında; tarihimizdeki son cepheye, Yenikapı Cephesi'ne davet ediyoruz. Millî birlik ve beraberliğimizi bütün dünyaya kanıtladığımız o cephedeki coşkun heyecanı bir kez daha sizlerle paylaşmak istiyoruz.

Haydi, sevgili okurlar; sizleri Yenikapı Cephesi'ne bekliyoruz.

www.gnchyt.com

twitter.com/gnchyt
facebook.com/gnchyt